

ΤΑΧ. ΜΕΙΟ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΝΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ὁργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 64ο - ΤΕΥΧΟΣ 682 ●
● ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2022 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεέμ

Τό Γεγονός

Χριστούγεννα! Γεγονός. Δέν εἶναι παραμύθι. Εἶναι ὁμως παραμυθία. Εἶναι τό πλέον παρήγορο γεγονός. Εἶναι ἱστορικό γεγονός. Γεγονός τοῦ παρελθόντος, πού πρέπει νά σημειωθῆ καί ὡς γεγονός τοῦ παρόντος.

- Γιά τόν Θεό Πατέρα ἢ Γέννησις τοῦ Υἱοῦ εἶναι τό Γεγονός τό προαιώνιο.
- Γιά τή φάτνη καί τήν Παναγία Μητέρα εἶναι τό γεγονός τοῦ παρόντος.
- Γιά κάθε ψυχή εἶναι τό γεγονός τοῦ παρόντος καί τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ εἶναι γιά ὄλους ἢ πιό σπουδαία πραγματικότητα.

Ἡ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ:

- Εἶναι τό πλέον συγκλονιστικό Γεγονός. Γεννήθηκαν πολλοί σπουδαῖοι καί μεγάλοι στό πέρασμα τῶν αἰώνων. Σωτήρας δέν γεννήθηκε ποτέ.
- Εἶναι τό Γεγονός, πού ἄλλαξε τήν ὄψι τοῦ κόσμου.

Ἄπό ἀνθρώπινη σκέψι δέν ὑπάρχει λόγος ἱκανός νά περιγράψῃ τό πῶς γεννήθηκε ὁ Θεός Λόγος ἀπό τήν Παρθένο Μαρία. Ἐκεῖνο, πού μπορεῖ νά ἐπιχειρηθῆ, εἶναι νά μιλήσουμε γιά τούς πρώτους δέκτες τοῦ Γεγονότος.

Στή φάτνη τή νύκτα ἐκεῖνη φανερώθηκε τό Φῶς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός σεσαρκωμένος. Λίγο πιό πέρα ἀπό τή φάτνη τῆς Βηθλεέμ, «έν τῇ χώρα τῇ αὐτῇ» (Λουκ. β' 8) φανερώνεται τό Γεγονός τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ στοῦς πρώτους ἀποδέκτες.

Θαυμάζουμε τούς πομπούς τῶν Χριστουγέννων:

- Τόν Πατέρα, πού πέμπει τόν Υἱό Του στόν κόσμο.
- Τόν ἄγγελο, πού ἐκπέμπει σέ προσιτή συχνότητα τό μήνυμα τῶν Χριστουγέννων.

● Τούς ἀγγέλους, πού ἀναπέμπουν τήν πιό γλυκειά χριστουγεννιάτικη δοξολογία.

Ἄλλ' ἄς θαυμάσουμε καί ἐκείνους, πού εἶναι οἱ πλησιέστεροι σέ μᾶς τούς

άνθρώπους. Είναι οι ποιμένες της Βηθλεέμ. Οι πρώτοι δέκτες του χριστουγεννιάτικου μηνύματος.

Κήρυκες τῶν Χριστουγέννων

Ἄξιώθηκαν νά γίνουν αὐτοί οἱ καταλληλότεροι δέκτες τοῦ Γεγονότος, τοῦ Θαύματος, τοῦ Μυστηρίου. Στή συνέχεια θέλησαν οἱ ἴδιοι νά γίνουν καί πομποί τοῦ μεγάλου Μηνύματος. Ἐγιναν ἀναμεταδότες τοῦ φωτός, πού «περιέλαμψεν αὐτούς» (Λουκ. β' 9).

Ὁ Θεός βάλλει, ὁ ἄνθρωπος συμβάλλει.

- Ὁ Θεός βάλλει, δίνει τόν Λόγο, τόν Μονογενῆ Υἱό Του.

- Ὁ ἄνθρωπος συμβάλλει μέ τόν δικό του λόγο, μέ τό δικό του κήρυγμα στό νά ὀδηγηθοῦν πολλοί στήν προσκύνησι τοῦ Θείου Βρέφους.

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά εἶναι κανεῖς τυπικά θεολόγος, γιά νά συμβάλῃ στό θαυμασμό τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- Τό ἄστρο τῆς ἀνατολῆς δέν ἦταν θεολόγος. Καί ὁμως ἔγινε κήρυκας διαπρύσιος, πού κήρυξε στούς μάγους, μέ τή δική τους γλῶσσα. «Ἄλλ' οὐρανός Σε πᾶσιν ἐκήρυξεν, ὡσπερ στόμα τόν ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ» (ῥυμος παραμονῆς Χριστουγέννων). Τό ἄστρο χειραγώγησε τούς μάγους στήν ἀνεύρεσι τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης.

- Ἄν τό ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ ἔγινε ὁ κήρυκας τοῦ μυστηρίου γιά τούς ἐπέχοντας θέσι ἀστρονόμων μάγους, ἄγγελος εἶναι ὁ κήρυκας τοῦ μυστηρίου τῶν Χριστουγέννων στούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ.

- Ἀλλά τί θά λέγατε, ἂν ἀκούγατε, ὅτι οἱ ποιμένες, οἱ ἀγράμματοι βοσκοί, ἔγιναν κήρυκες τοῦ μυστηρίου ὄχι μόνο στούς γύρω ἀνθρώπους, ἀλλά καί στούς συνοίκους τῆς φάτνης; Κάτοικος τῆς φάτνης εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Θεᾶνθρωπος Σωτήρας. Συγκάτοικοί Του ὁ Ἰωσήφ, ὁ

μνήστωρ τῆς Παρθένου, ὁ διάκονος τοῦ μυστηρίου, καί πρό παντός ἡ Παναγία Μητέρα, τό ὄργανο τοῦ μυστηρίου. Στούς συγκατοίκους τῆς φάτνης κήρυξαν οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεέμ. Εἶχε βεβαίως δεχθῆ ἡ Μαρία ἡ Παρθένος τήν ἐπίσκεψι τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ κατά τόν Εὐαγγελισμό. Ἀλλά τώρα οἱ ποιμένες τῆς μιλάνε γιά τήν ἐπίσκεψι καί τοῦ ἀγγέλου καί τῶν ἀγγέλων.

- Τό ρῆμα τοῦ Κυρίου γίνεται ρῆμα τοῦ ἀγγέλου.

- Τό ρῆμα τοῦ ἀγγέλου γίνεται ρῆμα τῶν ποιμένων.

- Τό ρῆμα τῶν ποιμένων εἶναι αὐτό, πού ἰσχυροποιεῖ τήν πεποίθησι τῆς Παρθένου γιά τό μεγάλο Γεγονός.

Ἄν γίνουμε συγκάτοικοι τοῦ Χριστοῦ στή φάτνη, θ' ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε καί νά γνωρίσουμε τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως.

Ἐγκύπτω στό μυστήριο, σημαίνει: Σκύβω μέ δέος πάνω στή φάτνη, ζῶ τόν Χριστό τῆς φάτνης. Δέν εἶναι δυνατόν ἄνθρωποι τῶν ἀνέσεων καί τοῦ πλούτου νά εἶναι συγκάτοικοι τῆς φάτνης, σύνοικοι τοῦ Χριστοῦ.

Φαντασθῆτε τούς ποιμένες μέσα στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ νά λαλοῦν, νά κηρύττουν ὅσα ἀκούσαν ἀπό τούς ἀγγέλους! Ν' ἀναμεταδίδουν τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις»! Νά μεταφέρουν τό ἄγγελμα τοῦ ἀγγέλου! Σημειώνει ὁ ἱερός Εὐαγγελιστής: «Πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περί τῶν λαληθέντων ὑπό τῶν ποιμένων πρός αὐτούς» (Λουκ. β' 18).

Ὡς πρός δέ τό ἀποτέλεσμα τοῦ λόγου τῶν ποιμένων στήν καρδιά τῆς Μαρίας σημειώνει: «Ἡ δέ Μαριάμ πάντα συνέτηρει τά ρήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. β' 19).

Στούς ποιμένες τό Φῶς

Γιατί ὁ Θεός διάλεξε πρώτους τούς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ ν' ἀποκαλύψῃ τό Γεγονός; Ὑπῆρχαν τήν ἐποχή ἐκείνη στό Ἰσραήλ τόσες θρησκευτικές ὁμάδες

καί τάξεις. Γιατί σέ καμία από αυτές δέν απεκάλυψε τό υπερφύεστατο μυστήριο καί τό απεκάλυψε στους άσημους ποιμένες τής Βηθλεέμ;

Υπήρχαν οί νομοδιδάσκαλοι. Υπήρχαν οί φαρισαίοι. Υπήρχαν οί ιερείς, οί πρεσβύτεροι. Υπήρχαν οί άρχιερείς. Υπήρχαν οί άσκητές τής έποχής, οί Έσσαιοί. Αυτοί όλοι άποτελοΰσαν τήν πνευματική ήγεσία του Ίσραήλ. Ήσαν πνευματικοί ποιμένες. Σ' αυτούς θά έπρεπε, κατά προτεραιότητα, νά φανερωθί τό μυστήριο του Χριστού, πού είναι ο νέος Ποιμένας! Καί όμως...

- Ποιός ποιμένας, από τους πεφυσισμένους του θρησκευτικού κατεστημένου δέχεται καί παραδέχεται άλλον ποιμένα; Θεωρούσαν καί οί τότε θρησκευτικοί ποιμένες τόν έαντό τους αντάρκτη. Θά δέχονταν ποτέ, ότι στή φάτνη εκείνη του σπηλαιου βρισκόταν ο Ποιμένας των προβάτων ο Μέγας (Έβρ. ιγ' 20); Στους άσημους, λοιπόν, καί όχι στους έπίσημους, ποιμένες μιλάει ο Ούρανός. Οί άσημοι αισθάνονταν τήν ανάγκη του Ποιμένου. Είχαν τήν πεποίθησι τής έγκαταλείψεως, ότι είναι ο λαός ο προδομένος. Υπήρχαν ποιμένες, άλλ' αισθάνονταν «ως πρόβατα μή έχοντα ποιμένα» (Ματθ. θ' 36).

- Οί θρησκευτικοί ποιμένες, άδιαφορούσαν για τά πρόβατα, για τόν λαό. Ο λαός γι' αυτούς ήταν για άρμεγμα μόνο, για έκμετάλλευσι. Οί ποιμένες τής Βηθλεέμ ένδιαφέρονταν για τά πρόβατά τους. «Ήσαν άγραυλοΰντες καί φυλάσσοντες φυλακάς τής νυκτός επί τήν ποίμνην αυτών» (Λουκ. β' 8). Τήν ώρα πού άλλοι κοιμώνταν, αυτοί ήσαν άγρυπνοι στό καθήκόν τους.

Η αγάπη του Θεού ή άγρυπνη, πού ποτέ δέν κοιμάται, φανερώνεται πρώτα στους άγρυπνους ποιμένες.

- Οί θρησκευτικοί τότε άρχοντες, καί όταν ειδοποιήθηκαν από τους μάγους για τό Γεγονός, ζήτησαν νά συμμαχήσουν μέ τόν Ηρώδη. Γίνονται πληροφοριοδότες του Ηρώδη, πού σχεδιάζει τήν έξόντωσι του Ίησου. Οί ποιμένες

όμως τής Βηθλεέμ, μόλις ειδοποιήθηκαν από τόν άγγελο, όχι μόνο πίστεψαν, αλλά καί προσκύνησαν καί λάτρεψαν καί διαλάλησαν Έκείνον, πού είναι ο Άμνός του Θεού καί Ποιμένας του κόσμου. «Καί δραμόντες ως προς Ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως Άμνόν άμωμον, έν τή γαστρί Μαρίας βοσκηθέντα» (άκάθιστος ύμνος).

Ταπείνωσις ποιμένων

Τους διάλεξε ο Θεός για τήν ταπείνωσί τους! Η σαρκωμένη Ταπείνωσις, στήν ταπείνωσι φανερώνεται. Οί ποιμένες τής Βηθλεέμ:

- Δέν θεωρούν σπουδαίο τόν έαυτό τους.

- Δέν θεωρούν τόν έαυτό τους άξιο για θεία όπτασία. Γι' αυτό καί «έφοβήθησαν φόβον μέγαν» (Λουκ. β' 9). Μέ δέος καί μέ τρόμο στέκουν' έκστατικοί μπροστά στο Μυστήριο.

- Άφήνουν τόν έαυτό τους στα χέρια του Θεού. Φυλάττουν τά πρόβατά τους. Άλλά πάνω από τά πρόβατα είναι ο Χριστός, ο Άμνός καί Ποιμένας. Πού καί πώς άφησαν τά πρόβατά τους, όταν ξεκίνησαν νά πάνε στον Χριστό τής φάτνης; «Διέλθωμεν -λένε- έως Βηθλεέμ καί ιδώμεν τό ρήμα τούτο τό γεγονός, ο ο Κύριος έγνώρισεν ήμίν» (Λουκ. β' 15).

Προηγείται ο Χριστός. Όταν κάποιος έμπιστεύεται τό έργο του στον Χριστό, τότε τό έργο αυτό εύλογείται. Τό έργο, πού έπιτελούμε, πνευματικό καί υλικό, ίσως νά μήν εύλογηται, διότι δέν σπεύδουμε, δέν καταφεύγουμε στον Χριστό. Δέν γονατίζουμε μπροστά στον Χριστό. Όταν είμαστε μέ τόν Χριστό, τότε καί τά πρόβατά μας είναι διασφαλισμένα από τους νοητούς λύκους. Τότε καί τά παιδιά μας είναι ασφαλισμένα. Τότε καί τά ζητήματά μας βρίσκουν τήν τακτοποίησί τους. Γι' αυτό καί ο Κύριος είπε στον Πέτρο: «Άγαπᾶς με; Ποίμαινε τά πρόβατά μου» (Ιωάν. κα' 16).

Πώς πείστηκαν;

Ἡ ταπεινώσις βραβεύτηκε. Ἐγινε ὁ δέκτης τῶν τεκμηρίων τοῦ Γεγονότος. Ὅπως ἡ Ἀνάστασις, ἔτσι καί ἡ Γέννησις, ἔχει πολλά τεκμήρια. Ἄς δοῦμε, πῶς πείστηκαν οἱ ποιμένες τῆς Βηθλεέμ γιά τό Γεγονός.

- Ἡ ἀπόδειξις τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι ὁ ἄγγελος. «Καί ἰδοῦ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καί δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς» (Λουκ. β' 9). Ὁ ἄγγελος δέν μίλησε μόνο σ' αὐτιά τους. Μίλησε καί στήν καρδιά τους. Δέν ἦταν ἀπλῶς ἄγγελος. Ἦταν «εὐ - ἄγγελος». Ἄγγελος χαρᾶς. Ἄγγελος ἀλήθειας. Ἦταν ἄγγελος οὐρανοῦ ἀγαλλιᾶσεως. «Μή φοβεῖσθε· ἰδοῦ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ» (Λουκ. β' 10-11). Ὅλοι οἱ χριστιανοί καλοῦμαστε νά γίνουμε ἄγγελοι χαρᾶς σ' ἕνα κόσμος, πού καταπλακώνεται ἀπό τή θλίψη.

- Τό συγκεκριμένο σημεῖο, ὅπου βρίσκεται ὁ Χριστός. «Τοῦτο ὑμῖν τό σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. β' 12). Σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τόν Χριστό εἶναι ὁ σταῦλος. Σημεῖο παρουσίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό σπήλαιο. Ἀπόδειξις γιά τό πού ἐνυπάρχει ὁ Χριστός, εἶναι ἡ ταπεινή φάτνη, ἡ ταπεινώσις.

Σημεῖο παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ὅταν μάλιστα οἱ ποιμένες της εἶναι «εἰς τόπον Χριστοῦ». Καί τόπος Χριστοῦ εἶναι κατ' ἐξοχήν ὁ Σταῦλος καί ὁ Σταυρός, ἡ ἀπλότητα καί ὁ πόνος.

Χριστοκεντρικός εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού ἡ ταπεινώσις του γίνεται ἐκούσια πενία καί ἐκούσιος σταυρός.

- Ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων. Ἡ μουσική στή διακονία τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ. «Καί ἐξαίφνης ἐγένετο σύν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τόν Θεόν καί λεγόντων Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β' 13-14).

- Ἡ προσωπική ἐπαφή. Ἀμέσως πήραν τήν πρωτοποριακή ἀπόφασιν: «Διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ» (Λουκ. β' 15). Ὁ λόγος τῆς ἐπισκέψεως ἕνας καί μοναδικός: Τό Γεγονός. Ἐρχονται σέ προσωπική ἐπαφή μέ τό Γεγονός. Ἡ ἐμπειρία τους ἀποτελεῖ τό ἰσχυρότερο ἐπιχείρημα. Βιώνουν τόν Χριστό. Γεννιέται ὄχι μόνο στή φάτνη, ἀλλά καί μέσα τους ὁ Χριστός.

Γιατί γιορτάζουμε Χριστούγεννα; Γιά νά ζήσουμε τό Γεγονός. Ἄς καθαρίσουμε καλύτερα τά μάτια μας, γιά νά δοῦμε τό Γεγονός. «Καί ἴδωμεν τό ρῆμα τοῦτο τό γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐλάλησεν ἡμῖν».

Δέν ἀρκοῦν τά οὐράνια μνημόματα. Χρειάζονται καί οἱ δικές μας ἀποφάσεις. «Διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ...». Ἄς ξεφύγουμε λίγο ἀπό τά δικά μας, τά καθημερινά, τά πεζά, τά ἐπαγγελματικά. Ἄς προχωρήσουμε πιο πέρα. Νά μποῦμε πιο βαθειά. Στό βάθος τοῦ σπηλαιῶν στό βάθος τοῦ μυστηρίου.

Δέν ἀρκοῦν οἱ ἄγγελοι. Χρειάζεται καί ἡ δική μας κίνησις, ὅπως τότε τῶν ποιμένων. «Καί ἦλθον οἱ ποιμένες σπεύσαντες» (Λουκ. β' 16). Ἡ δική μας σπουδή:

- Τό ποίημα τῶν ἀγγέλων νά γίνη δικό μας ποίημα.

- Ὁ λόγος τῶν ἀγγέλων νά κινήσῃ τή δική μας πράξι.

- Τό Γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου νά μάς συγκλονίξῃ. «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί, πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός» (κάθισμα ἐορτῆς).

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἐς κυριαρχίῃ ἢ λογικῇ

Πρὶν εἶναι ἀργά

Φεύγουν ἄνθρωποι καθημερινά. Ὅχι λόγῳ τῆς πανδημίας, ἀλλὰ κυρίως λόγῳ τῆς ἀρνήσεως νὰ δοῦνε τὴν πραγματικότητα! Ὅταν δὲν ἐμβολιάζεσαι, ὅταν δὲν τηρεῖς τὰ μέτρα, ὅταν ἀπαξιώνεις τὶς προσωπικὲς ἐμπειρίες τῶν ἀνθρώπων πού βίωσαν τὸ ἀγγίγμα τοῦ θανάτου, ὅταν ἀρνεῖσαι τὴν φαρμακευτικὴ ἀγωγή πού σοῦ προτείνεται ἀφοῦ ἔχεις νοσήσει, ὅταν ἀγνοεῖς πεισματικὰ τὶς ἀνακοινώσεις τῶν ἐιδικῶν ἰατρῶν καὶ ἐπιστημόνων... τότε δὲν φταίει ἡ πανδημία. Φταίει ὁ ἐγωισμὸς σου. Δὲν φταίει κανεὶς ἄλλος καὶ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο ἐσύ πού πίστεψες σὲ ἀνθρώπους καιροσκόπους καὶ πονηροὺς καὶ σὲ ἐπηρεάσαν.

Γιατροὶ καὶ νοσηλευτὲς δίνουνε μάχες καθημερινά μέσα στὰ νοσοκομεία καὶ οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς ἐπιπολαιότητος καὶ τῆς ἀρνητικότητος συνεχίζουν νὰ φορᾶνε τὸ πετραχήλι τους (ἐάν εἶναι ἱερεῖς, ἐνῶ εὐθύνονται γιὰ τοὺς θανάτους τῶν πνευματικῶν τους τέκνων πού τοὺς ὑπάκουσαν), πίνουν τὸ καφεδάκι τους καὶ ἀποκοτῶν καὶ ἄλλους ἀκόλουθους στὰ social media.

Ποῦ εἶναι αὐτοὶ ὅταν κάποιος πεθαίνει; Ποῦ εἶναι ὅλοι αὐτοὶ οἱ «μορφωμένοι», οἱ «γέροντες», οἱ «ἐπιστήμονες», ὅταν γίνεται μιά κηδεῖα μέ τυλιγμένο τὸ φέρετρο; Μένουν μόνοι τους οἱ συγγενεῖς. Κλαῖνε καὶ ὀδύρονται. Μετανοοῦν, γιατί καὶ αὐτοὶ πολλὰ φορὲς διακατέχονταν ἀπὸ τὶς ἴδιες φαῦλες ιδέες. Ὅμως τὰ γεγονότα δὲν ἀλλάζουν. Ὁ ἄνθρωπός τους ἔφυγε.

Καταλαβαίνετε τί κάνετε; Πάψτε ἐπὶ τέλος αὐτὴ τὴν τρέλλα! Ἐλάτε στὰ συγκαλά σας! Πόσοι ἀκόμα νεκροὶ χρειάζονται γιὰ νὰ συνέλθετε; Μήπως ὅταν ἡ συμφορὰ χτυπήσει τὴν πόρτα τοῦ σπιτικοῦ σας; Μά τότε θὰ εἶναι ἀργά!

Οὔτε ἐπικίνδυνος εἶναι τὸ ἐμβόλιο οὔτε διαβολικό! Ἐπικίνδυνος καὶ διαβολικός εἶναι ὁ ἐγωισμὸς σας. Αὐτὸς πού σᾶς κάνει νὰ μὴ βλέπετε τὶς ἐκατόμβες τῶν νεκρῶν, τὰ δεκά-

δες ὄρφανά πού μένουνε πίσω, τὰ ψυχολογικὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οἱ ἐργαζόμενοι στὰ νοσοκομεία μέ τὸν πόνο καὶ τὸ θάνατο πού βλέπουν καθημερινὰ σὲ πρωτόγνωρο βαθμὸ.

Ὁ καθέννας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὶς ἐπιλογές του. Προσέξτε ὅμως διότι κάποιες ἐπιλογές μας στοιχίζουν ζωές!

Λυπᾶμαι τὶς ζωές πού χάνονται γιὰ ἕνα τίποτε. Μά πιὸ πολὺ ὀργίζομαι μέ ὅλους ἐκείνους, πού ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀφέλεια μερικῶν συνανθρώπων μας καὶ χτίζουν καριέρες πάνω στοὺς τάφους τους.

...Μακάρι νὰ μὴ ζήση κανεὶς τὸ δράμα στὶς ΜΕΘ. Μακάρι ὅποιος χτυπηθῆ ἀπὸ τὸν κορωνοϊὸ νὰ ἔχη ἐλαφριά συμπτώματα. Ὅμως ἡ πραγματικότητα εἶναι σκληρή. Κάποιοι παίρνουν τὶς τελευταῖες τους ἀνάσες. Γιατί; Γιατί ἤρθε ἡ ὥρα τους; Ὅχι βέβαια, ἀλλὰ διότι οἱ ἴδιοι ἐπέλεξαν τὴν ὥρα τους...

Σκληρὸς καὶ ἄπονος εἶναι ὅποιος διαδίδει ψευδεῖς εἰδήσεις καὶ εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν δημόσια υἰγεία. Σκέψου πόσοι πέθαναν χωρὶς νὰ ἔχουν κανένα ὑποκείμενο νόσημα. Νέοι μέ ἀνήλικα παιδιά... Θὰ φώναζα: Ὅχι ἄλλα ὄρφανά.

Τὰ δάκρυα συγγενῶν καὶ φίλων δὲν θὰ φέρουν πίσω ὅσους ἔφυγαν μόνο καὶ μόνο γιατί ἐπηρεάστησαν ἀπὸ παραπληροφορίες οὔτε θὰ ταῖσουν τὶς οἰκογένειές τους.

Εὐχομαι ἐπὶ τέλους νὰ κυριαρχήσῃ ἡ λογική...

Ἀρχιμ. Παῦλος Παπαδόπουλος
Βέροια

Ἡμερολόγιο 2022

Ἀφιερωμένο στὸν ἀπόστολο Πέτρο.
Τιμᾶται 1 εὐρώ. Γιὰ περισσότερα (πᾶν ἀπὸ 30) γίνεται ἔκπτωση 30%.
Τηλ.: 2103212713-2109765440.

Μέ αφορμή τήν πανδημία

Ἡ ἔπαρση τοῦ φαρισαίου!

...Ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ ἡ Πολιτεία ἀναγκάστηκε νά πάρει σκληρά μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπισή της. Οἱ γνωστοί ἀρνητές, χριστιανοί καί μή, ἀντέδρασαν μέ διάφορους τρόπους, ἀπό τίς διαδηλώσεις ὡς τά κορωνοπάρτυ. Οἱ ἀκραιοί καί ἀνυπότακτοι διαμαρτύρονταν γιά τόν περιορισμό τῆς ἐλευθερίας, ἐνῶ οἱ ἀρνητές χριστιανοί εἶδαν τά μέτρα αὐτά ὡς ὑπολο χτύπημα κατά τῆς Ἐκκλησίας!

- Οἱ συνετοί ἄνθρωποι, παρότι πιεράθηκαν, κατάλαβαν ὅτι ὁ φυσικός ἰός δέν παίξει. Καί οἱ συνετοί χριστιανοί προσπάθησαν νά δοῦν τά περιοριστικά μέτρα μέ τόν «καλό λογισμό», ὡς ἔκφραση ἀγάπης καί ἐνδιαφέροντος γιά τόν ἄνθρωπο.

- Θυμίζω τό κήρυγμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου, τήν Παρασκευή τό βράδυ στόν Ἀκάθιστο καί τό στίγμα πού ἔδωσε μέ τήν ὑπέροχη φράση του: «Μένουμε σπίτι γιὰτί ἀγαπᾶμε»! Ὅσοι εἶχαν τόν καλό λογισμό κατάλαβαν. Οἱ ὑπόλοιποι παρέμειναν στίς συνωμοσιολογίες καί στίς ἐμμονές τους.

- Τόν τελευταῖο καιρό τά πράγματα πᾶνε ἀπό τό κακό στό χειρότερο. Ἡ πολιτεία πρὸς τό παρόν τουλάχιστον ἀποφεύγει τό lockdown καί σάν ἔσχατη λύση ἐπέβαλε τήν μερική ὑποχρεωτικότητα τοῦ ἐμβολίου. Ὅπως ἦταν φυσικό, ὑπῆρξαν οἱ ἀναμενόμενες ἀντιδράσεις γιά τήν συνταγματικότητα τῶν μέτρων. Εἶναι παρατηρημένο, ὅτι, ὅταν τίγονται τά προσωπικά μας συμφέροντα καί οἱ ἰδεολογικές ἐμμονές μας, τότε θυμόμαστε τό Σύνταγμα καί τά ἀνθρώπινα δικαιώματα.

- Στήν οἰκογένειά μας, στόν ἐργασιακό μας χώρο, στοὺς ὑφισταμένους καί συνεργάτες μας, μπορεῖ νά εἶμαστε στυγνοί δικτάτορες, Μοιάζουμε μέ κάποιους εἰρημιστές, πού δέν χάνουν καμμιά ἐκδήλωση ἢ πορεία εἰρήνης. Διαδηλώνουν γιά τήν εἰρήνη μέ ὀργισμένο πρόσωπο καί ἄγριες κραυγές, ἐνῶ στό σπίτι τους γίνεται καθημερινά Τρωικός πόλεμος...

- Στήν Ἀργολίδα, μέ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση εἶδαμε ὅτι σύμφωνα μέ τίς στατιστικές, ἡ ἐμβολιαστική κάλυψη εἶναι ἀπό τίς ὑψηλότερες στή χώρα. Καί στίς ἐκκλησίες μας ἡ συντριπτική πλειονότητα τῶν πιστῶν τηροῦν τά μέτρα. Ἀρκεῖ ὅμως καί ἓνας ἀρνητής νά κάνει τή ζημιά.

- Βρισκόμουν σέ κάποιο ἔσπερινό. Ἐπικρατοῦσε τάξη καί ἡσυχία, ἐνῶ ὅλοι φοροῦσαν μάσκες. Κάποια στιγμή μῆκε ἓνας «ὁμολογητής», μέ τήν ἔπαρση τοῦ Φαρισαίου. Χωρίς μάσκα καί ἐπιδεικτικά πῆγε νά καθίσει στίς πρῶτες θέσεις. Οἱ ἄλλοι ἀντέδρασαν, διαμαρτυρήθηκαν. Δημιουργήθηκε ἀναστάτωση, καί αὐτός μπροστά στήν κατακραυγή ἔφυγε ἀπό τό ναό.

Δέν λογάριασε τήν ἀναταραχή πού ἔφερε καί χάλασε τό κατασκευαστικό κλίμα τῆς ἀκολουθίας, οὔτε προβληματίστηκε μήπως μέ τή στάση του αὐτή γίνεῖ ἐπικίνδυνος γιά τήν υἰεῖα καί τή ζωὴ τῶν ἄλλων.

- Μόλις ἀνακοινώθηκαν τά πρόσφατα μέτρα, γνωστός ἀρνητής, ἐπικεφαλῆς ὁμοϊδεατῶν του, μοῦ ἔστειλε τό παρακάτω μήνυμα:

«Σᾶς ἐκλιπαρῶ, στηρίξτε ὅλα τά τέκνα σας ἀνεξαρτήτως, ἐμβολιασμένους καί μή, ὥστε νά ἔχουμε τό δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς καί μὴν ὑποκύπτετε στά φασιστικά μέτρα τῆς κυβέρνησης...».

Πρὶν προλάβω νά τό διαβάσω, ἦλθε ἓνα ἄλλο μήνυμα.

«Ἡ σύζυγός μου 45 χρονῶν, μητέρα τριῶν ἀνηλίκων παιδιῶν βρίσκεται πέμπτη μέρα διασωληνωμένη. Σᾶς παρακαλῶ προσευχηθεῖτε...».

Δέν εἶναι τό μοναδικό. Καθημερινά καταφθάνουν παρόμοια μηνύματα, πού μάς προσθέτουν πόνο. Καί ἂν μὲν ἔχουν αἴσια ἐξέλιξη, ἔχει καλῶς. Ἄν ὅμως ὄχι;

Μετά ἀπό δύο μέρες νέο μήνυμα ἀπό τόν πρῶτο:

«Λυπᾶμαι πολύ γιά τήν Ἱεραρχία, πού

λειτούργησε σάν Πόντις Πιλᾶτος εἰς βάρος τῶν πιστῶν... Εἶστε σέ λάθος δρόμο... Κρίμα!».

Καί τό τρίτο:

«Δέν θά σᾶς ξαναενοχλήσω. Μετά τήν πρώτη καί τήν τρίτη παραιτοῦνται (sic). Καλό Παράδεισο!».

• Δέν ἀπάντησα, γιατί δέν εἶχε νόημα. Τά μέτρα τῆς Πολιτείας εἶναι «φασιστικά», γράφει. Ἀναρωτιέμαι ὁμως: Ἡ στάση τῶν ἀρνητῶν, πού δέν σέβονται τήν υἰεία τῶν ἄλλων καί θέλουν νά ἐπιβάλλουν στανικά τίς ἰδεολογίες τους, δέν εἶναι φασιστική; Σέβομαι τόν ἄνθρωπο πού δέν πιστεύει στήν ἐπικινδυνότητα τοῦ ἰοῦ, πού δέν θέλει νά ἐμβολιαστεῖ, οὔτε νά διασωληνωθεῖ. Δέν ἔχω ἀντίρρηση ἂν τό κακό ἔμενε ἐκεῖ. Δική του ἐπιλογή. Ἄς ὑποστεῖ τίς συνέπειες.

Ἦταν ὁμως αὐτή ἡ ἐπιλογή δημιουργεῖ κίνδυνο γιά τήν ζωή τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου, πού μπορεῖ νά τόν ὀδηγήσει ἀκόμη καί στόν τάφο, αὐτό δέν μπορῶ νά τό δεχτῶ. Ὑπάρχει καί ἡ συνέχεια.

• Τούτη τή στιγμή πού γράφονται αὐτές οἱ γραμμές, ἀρκετά μέλη τῆς ἐν λόγω ὁμάδας, νόσησαν. Ἀλλά τό κακό δέν σταμάτησε ἐκεῖ. Παρόλο πού κάποιοι τό γνώριζαν, συνέχισαν νά συμπεριφέρονται ἀνεύθυνα, μέ ἀποτέλεσμα νά πάρουν στό λαιμό τους τίς οἰκογένειές τους, τούς συγγενεῖς καί συνεργάτες τους, ἀλλά καί ἄλλους ἀνθρώπους, πού δέν ἔφταιγαν σέ τίποτα. Μεταξύ αὐτῶν, πού πιθανόν νά νοσήσουν, εἶναι καί ὁ γράφων.

• Εὐχομαι καί προσεύχομαι εἰλικρινά, ὅλοι νά τό περάσουν ὅσο γίνεται πιό ἀνώδυνα. Ἀναρωτιέμαι ὁμως: Θά καταλάβουν τό λάθος τους; Ἔχουν καταλάβει πόσους ἀνθρώπους ἔθεσαν σέ κίνδυνο; Ἔχουν ὑπολογίσει τόν κόπο πού θά προσθέσουν στούς λειτουργούς τῆς υἰείας πού βρίσκονται δύο χρόνια τώρα μέσα στήν ἀγωνία καί τήν ὑπερένταση; Ἔχουν ὑποψιαστεῖ τί σημαίνει γιά τό πολύπαθο σύστημα υἰείας, πού ἔχει φτάσει στά ὄρια του, ὅλα αὐτά τά νέα κρούσματα;

• Μοῦ εὐχεται ὁ ἐν λόγω ἀρνητής «καλό Παράδεισο». Καί ἐγώ τοῦ τό εὐχομαι. Ὅμως, μπορεῖ νά κατανοήσει ὅτι ἡ ἀληθινή

ἀγάπη πρὸς τόν ἄλλον, εἶναι ἡ μοναδική ὁδός γιά τόν Παράδεισο;

• Νά θυμίσω τά λόγια τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου: «Ἀπό τόν πλησίον μας ἐξαρτᾶται ἡ ζωή καί ὁ θάνατος. Ἄν κερδίσουμε τόν ἀδελφό μας, τόν Θεό κερδίζουμε. Ἄν σκανδαλίσουμε τόν ἀδελφό μας, στόν Χριστό ἀμαρτάνουμε»...

• Ἄς κάνουν οἱ ἀρνητές ὅσες «ὁμολογίες» θέλουν. Ἄς μὴν φορᾶνε μάσκα, ἄς μὴν τηροῦν τά μέτρα, ἄς ἀρνοῦνται τά ἐμβόλια, τή νοσηλεία, τή διασωλήνωση. Ὅλα αὐτά στά μάτια τοῦ Θεοῦ εἶναι μάταια. «Ἄν ἀγάπη δέν ἔχω, οὐδέν εἶμι».

• Γνωστός μου ἀρνητής, ὑπέρμαχος ὄλων τῶν «ἀντι» νόσησε. Προσπάθησε μέ ματζούνια καί τίς συνταγές ἀρνητοῦ «ὁμολογητοῦ» γιατροῦ νά ξεπεράσει τό πρόβλημα. Ἡ κατάσταση χειροτέρευσε. Ἡ ἀσφυξία τόν ἐπνιγε. Οἱ δικοί του ἀναγκάστηκαν νά ζητήσουν ἰατρική βοήθεια. Μόνη λύση ἡ ΜΕΘ καί ἡ διασωλήνωση. Ἔκανε βέβαια πῶς δέν ἤθελε. Τελικά ὁ ἀσθενής διακομίστηκε σέ ΜΕΘ. Μέ τίς ὑπερπροσπάθειες τῶν γιατρῶν ὁ ἀσθενής σώθηκε, μέ πολλά ὁμως προβλήματα... Ἀμφιβάλλω ἂν ἦρθε σέ συναίσθηση.

• Μοῦ ἔλεγε ἕνας ἀρνητής μέ φαρισαϊκότητα ἔπαρση: «Ἐγώ δέν δέχομαι τή μάσκα οὔτε τό ἐμβόλιο. Δέν προδίδω τήν πίστη μου. Ἔχω τήν ψυχή μου καθαρή καί θά πετάξω κατευθεῖαν στόν Παράδεισο!».

Ἄν νομίζουμε, ὅτι στήν Δευτέρα Παρουσία ὁ Χριστός θά μᾶς κρίνει γιά τό ἂν φοράγαμε μάσκα ἢ ὄχι, γιά τό ἂν ἐμβολιαστήκαμε ἢ ὄχι, γιά τό ἂν ἀρνηθήκαμε τή διασωλήνωση ἢ ὄχι, εἴμαστε πολύ γελασμένοι.

Εἶτε μᾶς ἀρέσει εἶτε ὄχι, τό κριτήριο τῆς Δευτέρας Παρουσίας θά εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ υπεύθυνη ἢ ἡ ἀνεύθυνη στάση μας ἀπέναντι στόν ἐλάχιστο ἀδελφό τοῦ Ἰησοῦ. Θά εἶναι μέρα φοβερῶν ἐκπλήξεων.

(Ἀπό κείμενο τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀργολίδος π. Νεκταρίου)

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

«Οὕτως» καί «οὕτως»

(ἀπόηχος Χριστουγέννων)

Υίός ὁ Χριστός! Μέ τρεῖς ἔννοιες. α) Ὡς Θεός μονογενῆς **Υἱός τοῦ Πατρὸς**. Πιστεύουμε «τόν ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων». β) Ὡς σαρκωμένος Θεός, ὡς **Θεάνθρωπος**, μονογενῆς Υἱός τῆς **Μητρός** καί Ἁειπαρθένου Μαρίας. Ὁ Χριστός, ὡς Υἱός, εἶναι **ἀμήτωρ** ἐκ Πατρὸς καί **ἀπάτωρ** ἐκ Μητρός. γ) Ὁ Χριστός, ὡς Υἱός τῆς οἰκουμένης, ὡς ἀπόγονος γενεᾶς γενεῶν εἶναι Υἱός Ἀβραάμ, Υἱός Δαβίδ. Ἔτσι βλέπουμε στήν ἀρχή τοῦ κατά Ματθαῖον Εὐαγγελίου, πού εἶναι ἡ ἀρχή καί ὅλης τῆς Καινῆς Διαθήκης: «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβίδ, υἱοῦ Ἀβραάμ*».

Ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ ὁ Χριστός κατά σάρκα. Ἄν ὁ **Ἀβραάμ** εἶναι πατέρας τοῦ Ἰσραήλ, ὁ Ἰησοῦς εἶναι Πατέρας ὅλου τοῦ κόσμου. «*Πατήρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος*» (Ἦσ. θ' 6) Ἄν ὁ Ἀβραάμ ἀπέκτησε, ὑστερα ἀπό δοκιμασία ὀκτώ ἐπαγγελιῶν, παιδί, τόν **Ἰσαάκ**, κατά θαυμαστό τρόπο, ὁ Ἰησοῦς γεννήθηκε ὡς Θεάνθρωπος ὄχι κατά **θαυμαστό**, ἀλλά κατά **μυστηριώδη** τρόπο. Γεννήθηκε «*ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου*». Ἄν τόν Ἰσαάκ κλήθηκε ὁ πατέρας του νά προσφέρει **θυσία**, ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀπεστάλη ἀπό τόν Πατέρα Του καί ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά γίνῃ ἡ πραγματική, ἡ **σωτηριώδης θυσία** γιά τή ζωή ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

• Ὁ Ἀβραάμ κατέχει τό **ρεκόρ τῆς πίστεως**. Ὁ Ἰησοῦς κατέχει τό ρεκόρ τοῦ **πιστευομένου**. «*Πιστεύομεν καί εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ*». Ὁ υἱός Ἰσαάκ εἶναι **τύπος**, προτύποις, προεικόνις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως τύποι τοῦ Μεσσία Χριστοῦ εἶναι καί τόσα ἄλλα πρόσωπα στήν Παλαιά Διαθήκη.

• Ἀλλά καί τοῦ **Δαβίδ** ἀπόγονος κατά σάρκα εἶναι ὁ Ἰησοῦς. **Βασιλιάς καί προφήτης** ἦταν ὁ Δαβίδ. «*Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων*» (Α' Τιμ. σ' 15), Κύριος πάντων εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Σχετικά μέ τίς δύο γεννήσεις τοῦ Χριστοῦ, τήν προαιώνιο καί τήν ἐν χρόνῳ, ὁ προφήτης Δαβίδ παρουσιάζει τόν Θεό Πατέρα νά μιλάει στόν Υἱό: «*Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε*» (Ψαλμ. β' 7. Ἐβρ. α' 5). Εἶσαι γυιός μου πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Καί ὁμως **σήμερα** Σέ γέννησα. Ὡς Θεός, ἄχρονος ἢ γέννησίς Του. Ὡς ἄνθρωπος ἐν χρόνῳ ἢ γέννησίς Του. «*Σήμεραρον*». **Σήμερα γεννᾶται!** Σήμερα! Τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Σήμερα, τήν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων. Σήμερα, τήν ἡμέρα πού καθένας μας ἀνοίγει τήν καρδιά του γιά νά καταστή φάτνη νά γεννηθῇ ὁ Χριστός.

• Ἄν ρωτᾶτε, πῶς ἔγιναν ὅλα αὐτά τά ὑπερκόσμια, θά δεῖξουμε ἀπό τό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων μία μικρή λέξι, ἓνα μικρό ἐπίρρημα. «**Οὕτως**». Πῶς; Ἔτσι. Πῶς; Τόσο πολύ. Πῶς; Τόσο θαυμαστά!

• Γιά νά δείξῃ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης τό **πόσο** μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός, λέει τό «Οὕτως». «*Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον*»

(*Ἰωάν. γ' 15*). Για νά δείξη ὁ Ματθαῖος τόν **τρόπο** τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, λέει πάλι τό «Οὕτως». «*Τοῦ δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν*» (*Ματθ. α' 18*). Πῶς; Παρθένος Κόρη συνέλαβε Υἱόν «*ἐκ Πνεύματος Ἁγίου*».

- Για νά καθησυχάσῃ ὁ ἄγγελος τοὺς λογισμοὺς τοῦ μνήστορος τῆς Παρθένου, τοῦ σεβασμίου **Ἰωσήφ**, γιά τήν παράδοξο κνοφορία, χρησιμοποιεῖ τό «Οὕτως». Πῶς; «*Ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη: Ἰωσήφ, μή φοβηθῆς· τό γάρ γεννηθέν ἐν αὐτῇ ἐκ Πνεύματος ἐστίν Ἁγίου*» (*Ματθ. α' 20*).

- Για νά μή **πολυπραγμονῇ** ἡ δική μας περιέργεια γιά τό πῶς γεννᾶται ἐκ Παρθένου, μπροστά μας βλέπουμε τό «Οὕτως». Πῶς; «*Ἐκ Πνεύματος Ἁγίου*». Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔκανε τό **μείζον**. Τόν Θεό τόν ἔκανε ἄνθρωπο. Καί δέν μποροῦσε νά **παρακάμψῃ** τόν φυσικό δρόμο πού γεννιῶνται οἱ ἄνθρωποι καί νά γεννηθῇ ὁ Θεάνθρωπος ἀπό Παρθένο Κόρη;

- Ἀλλά στήν εὐαγγελική περικοπή τῆς ἀρχῆς τοῦ κατά Ματθαῖον δέν ὑπάρχει μόνο τό «Οὕτως», μέ ὠμέγα. Ὑπάρχει καί τό «**Οὕτος**» μέ ὄμικρον. Ἡ πρόθεσις «οὕτος». **Ποιός** εἶναι ὁ Χριστός; «Οὕτος»! Αὐτός! Αὐτός, ὅπως λέει τό **ὄνομά** Του: «*Καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτός γάρ σώσει τόν λαόν αὐτοῦ ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν*» (*Ματθ. α' 23*). Αὐτός εἶναι! Ὁ Ἰησοῦς. Αὐτός εἶναι! Ὁ Σωτήρας. Αὐτός εἶναι ἡ γλυκειά μας ἀγάπη. Αὐτός εἶναι! Ὁ Κύριός μας. Πιό **γλυκειά λέξις** ἀπό τό ὄνομα Ἰησοῦς δέν ὑπάρχει.

- Αὐτός! Τόν δείχνει ὁ **Πατέρας**: «*Οὗτός ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός*» (*Ματθ. ιζ' 5*)! Αὐτός εἶναι!

- Τόν δείχνει τό **παρόν**. Ὅλοι ξεχνιοῦνται. Αὐτός μένει. Αὐτός εἶναι στό προσκήνιο τῆς ἱστορίας!

- Τόν δείχνει τό **μέλλον**. «*Καί τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος*» (*Λουκ. α' 33*). Αὐτός εἶναι ὁ προπορευόμενος τῆς ἱστορίας μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰῶνων!

- Τόν δείχνει τό **παρελθόν**. Ἐσύ κι ἐγώ πρὶν νά γεννηθοῦμε δέν ὑπῆρχαμε. Πολύ περισσότερο δέν μποροῦσε κανεὶς νά μᾶς φωτογραφίση. Τόν Ἰησοῦ Τόν **φωτογραφίζει** στό παρελθόν, προτοῦ νά γεννηθῇ στή φάτνη. Ποιός; Ὁ προφήτης Ἡσαΐας: «*Ἰδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσουσι τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ*» (*Ματθ. α' 23. Ἦσ. ζ' 14*).

- Αὐτός εἶναι! Ποῦ εἶναι; «**Μεθ' ἡμῶν**». Μαζί μας. Ἐσύ μαζί μας κι ἐμεῖς μαζί Σου, Κύριε. Καί τώρα καί πάντοτε. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκν

Κυριακοδρομία καί ἑορτοδρομία (προσφορά)

1. Ὁ Χριστός χθές καί σήμερα. Στά Εὐαγγέλια τῶν Κυριακῶν. σελ. 560.
2. Ἀποστολικός Λόγος. Στούς Ἀποστόλους τῶν Κυριακῶν. σελ. 480.
3. Ἅγιοι μόνον τότε; Σέ γιορτές ἁγίων. σελ. 398.
4. Κλήματα τῆς Ἀμπέλου. Σέ γιορτές τῆς Θεοτόκου καί ἁγίων. σελ. 556.
5. Ἐορτάσωμεν τῷ Κυρίῳ. Σέ γιορτές τῆς Θεοτόκου καί ἁγίων. σελ. 320.
6. Σημεῖα Θεοφανείας. Σέ Δεσποτικές γιορτές. σελ. 370.

Ἐξί βιβλία μέ ὀμιλίες στά Εὐαγγέλια, στοὺς Ἀποστόλους, στὶς Δεσποτικές γιορτές καί σέ λοιπές γιορτές. Καί τὰ ἔξι, ἀντὶ 72 εὐρώ, **μόνο 40 εὐρώ**. Ἀποστέλλονται ἐπὶ ἀντικαταβολῇ. Τηλεφωνήστε: 2103212713 ἢ 2109765440.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀνακαίνισις

Ρωμ. ζ' 2-3

Καινόν καί παλαιόν (στ. 5)

Γυνέπεια ενός δεσμοῦ, ενός γάμου, εἶναι τό κυοφορούμενο. Δύο πνευματικούς γάμους παρουσίασε ὁ Παῦλος στούς πρώτους στίχους τοῦ ἔβδόμου κεφαλαίου. Ἡ σύγκρισις γίνεται καί ἀπό τά τέκνα, πού γεννιῶνται ἀπό τόν ἕνα καί ἀπό τόν ἄλλο γάμο. Ποιά τά τέκνα τῆς σχέσεώς μας μέ τή σάρκα; Τά ἁμαρτωλά πάθη. Καί τά ἁμαρτωλά πάθη μέ τή σειρά τους γεννοῦσαν τό θάνατο. «Ὅτε ἤμεν ἐν τῇ σαρκί, τά παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν διά τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τό καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ» (στ. 5). Δηλαδή: Ὅταν ζούσαμε σαρκική ζωή, τά ἁμαρτωλά πάθη μας, τά ὁποῖα διαλαμβάνονται στό νόμο (καί ἐξ αἰτίας τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ νόμου διεγείρονται), δροῦσαν στά μέλη μας γιά να καρποφορήσουν τόν θάνατο.

• Ὁ Νόμος ἐνεργοῦσε τά ἁμαρτήματα στά μέλη μας; Ἀσφαλῶς ὄχι. Εἶπαμε, ὅτι ὁ Νόμος ἦταν καλός. Δέν βοηθοῦσε ὅμως στό νά γίνονται καλοί οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ βοηθοῦσε στό νά φαίνονται οἱ ἁμαρτίες καί τά πάθη. Ἐπαίξε τό ρόλο τοῦ κατηγοροῦ. Καί ξέρουμε, τί φρικτό πρᾶγμα εἶναι γιά μᾶς νά ὑπάρχει ἕνας δημόσιος κατήγορος, πού, ἀποδίδοντας βεβαίως τήν ἀλήθεια, συνεχῶς μᾶς κατηγορεῖ, χωρίς ἔλεος, χωρίς χάρη. Γι' αὐτό λέει ὁ Παῦλος: «Τά παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν διά τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν» (στ. 5).

Ἐρμηνεύει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τοῦτο εἰπών, οὔτε αἴτιον εἶναι φησιν ἁμαρτημάτων τόν νόμον, οὔτε ἀπαλλάττει αὐτόν ἀπεχθείας. Κατηγόρου γάρ τάξιν ἐπέεικε πικροῦ, ἀπογυμνῶν τά ἁμαρτήματα. Ὁ γάρ τῷ μηδέν πείσεσθαι βου-

λομένῳ πλείονα ἐπιπάτων, πλεονάζει τό παράπτωμα. Διά τοῦτο οὐκ εἶπε "τά παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν διά τοῦ νόμου γινόμενα", ἀλλ' ἀπλῶς, "διά τοῦ νόμου", καί οὐ προσέθηκε, "γινόμενα", ἀλλ' ἀπλῶς "διά τοῦ νόμου", τουτέστι, τά διά τοῦ νόμου φαινόμενα, γνωριζόμενα» (Ε.Π.Ε. 17,96). Μετάφρασις: Λέγοντας αὐτά ὁ Παῦλος, οὔτε τό νόμο λέγει ὡς αἴτιο τῶν ἁμαρτημάτων, οὔτε τόν ἀπαλλάσσει ἀπό οἰανδήποτε εὐθύνη. Ὁ Νόμος εἶχε τή θέσι πικροῦ κατηγοροῦ, πού ἀποκαλύπτει ἁμαρτήματα. Ἐκεῖνος, πού διατάσσει περισσότερα σ' ἐκεῖνον πού καθόλου δέν θέλει νά ὑπακούσῃ, κάνει νά περισσεύῃ τό παράπτωμα. Γι' αὐτό δέν εἶπε «τά ἁμαρτωλά πάθη, πού γίνονται ἀπό τό νόμο», ἀλλά εἶπε «μέ τό νόμο». Καί δέν πρόσθεσε, «πού γίνονται», ἀλλά μόνο «μέ τό νόμο» δηλαδή φαίνονται, γνωρίζονται μέ τό νόμο.

• Τά παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν, δηλαδή, οἱ ἁμαρτίες δέν ἔχουν αἰτία τό νόμο, ἀλλ' οὔτε καί τά μέλη τοῦ σώματος. Ἡ προαίρεσις τῆς ψυχῆς εἶναι ἐκεῖνη, πού ἐνεργεῖ. Τά μέλη τοῦ σώματος εἶναι τά ὄργανα, μέ τά ὁποῖα ἐνεργοῦνται.

• Ὁ Νόμος εἶναι τό φῶς, διά τοῦ ὁποίου φαίνονται τά ἐνεργούμενα. «Διά τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν» (στ. 5). Καί ἐξηγεῖ ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δεικνύει ὁ Παῦλος ἐτέρωθεν οὔσαν τήν ἀρχήν τῆς πονηρίας, ἀπό τῶν ἐνεργούντων λογισμῶν, οὐκ ἀπό τῶν ἐνεργουμένων μελῶν. Ἡ μέν γάρ ψυχὴ τεχνίτου τάξιν ἐπέεικε, κιθάρας δέ τῆς σαρκός ἡ φύσις, οὕτως ἤκούσα, ὡς ἠνάγκαζεν ἡ τεχνίτης» (Ε.Π.Ε. 17,96). Μετάφρασις: Δείχνει ὁ Παῦλος, ὅτι ἡ ἀρχή τῆς κακίας ἀλλοῦ βρίσκεται, στούς λογισμούς, πού ἐνεργοῦσαν, ὄχι στά μέ-

λη πού έκτελοῦσαν. Ἡ ψυχὴ ἐπέχει θέσι τεχνίτου, ἐνῶ ἡ σάρκα θέσι κιθάρας. Καί βγάζει αὐτὴ ἡ κιθάρα τέτοιους ἦχους, ὅπως τὴν ἀναγκάζει ὁ τεχνίτης.

Καινούργιος καρπός (στ. 6)

Τώρα, πού τὴν κιθάρα τὴν παίξει ἡ ἐν Χριστῷ ψυχὴ, ἄλλος ἦχος παράγεται. Ὁ ἦχος τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ.

- Τώρα, πού τὰ μέλη δουλεύουν σ' ἄλλο ἀφεντικό, στὸ Χριστό, ἄλλο καρπὸ παράγουν, τὴν ἀγιότητα.

- Τώρα, πού καταργήθηκε ὁ ἀνεφάρμοστος νόμος, πού οἱ παραβάσεις σβήνονται, καταργήθηκε καὶ ἡ τραγικὴ συνέπεια τῶν παραβάσεων, δηλαδή, ὁ θάνατος.

- Τὸ τώρα ἀντιπαραβάλλει ὁ Παῦλος μὲ τὸ πρὶν, καὶ λέγει στὸν ἐπόμενο στίχο: «*Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατεικόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος*» (στ. 6). Δηλαδή: Τώρα ἐλευθερωθήκαμε ἀπὸ τὸ νόμο, ἀφοῦ πεθάναμε ὡς πρὸς αὐτόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατεξουσιαζόμεσταν. Τώρα πρέπει νὰ ὑπηρετοῦμε σὲ νέα κατάσταση, ὅπου κυριαρχεῖ τὸ Πνεῦμα, καὶ ὄχι σὲ παλαιὰ κατάσταση, ὅπου κυριαρχοῦσε ὁ νόμος τοῦ παλαιοῦ γράμματος (ὁ ἀτελής τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης).

- Ὁ ἕνας δεσμὸς διαδέχεται τὸν ἄλλον. Αὐτὸ ἄλλωστε εἶναι ἡ μετάνοια. Τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας τὴν διαδέχεται ἡ δουλεία τοῦ Χριστοῦ. Τὸ παλαιό, τὸ νέο. Ὁ Χριστὸς δέν εἶναι κάτι, πού θὰ μᾶς χάριση τὴν ἐλευθερία μὲ τὸ ἀζημίωτο. Δέσμιος Χριστοῦ σημαίνει χριστομίμησις. Κάνω ὅ,τι θέλει καὶ ὅ,τι ἀρέσει στὸ Χριστό.

Ποιὰ ἡ παλαιότητα τοῦ γράμματος, ποιά ἡ καινότητα τοῦ πνεύματος; Τὸ γράμμα εἶναι ξεπερασμένο. Ὁ νόμος ξεπερασμένο, ἀφοῦ ὁ νέος νόμος, τὸ Εὐαγγέλιο, εἶναι ἀπείρως πιὸ προοδευτικό.

- Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη τὰ ρεκόρ ἦσαν χαμηλά. Ἄρκοσε, γιὰ νᾶσαι ἀθλητὴς τιμωτός, νὰ μὴ μοιχεύσης σωματικά. Στὴν Καινὴ Διαθήκη τὰ ρεκόρ ἔχουν ἀνεβῆ. Γιὰ νὰ εἶσαι ἀθλητὴς ἐγκρατείας, πρέπει ἀκόμα καὶ τὸ μάτι νὰ κρατᾶς ἀγνό.

- Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη σπάνιοι οἱ πρωταθλητές. Τώρα, στὴν Καινὴ Διαθήκη, πολλοὶ μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ κατορθώνουν τὰ ἄλλοτε ἀκατόρθωτα.

- Στὴν Καινὴ Διαθήκη βλέπουμε παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἡ χάρις καὶ ἡ συνέργεια τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. Λέγει σχετικὰ ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Οὐκ ἔστι γράμμα καταδικάζον, τουτέστιν, ὁ νόμος ὁ παλαιός, ἀλλὰ Πνεῦμα βοηθοῦν. Διὰ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν παλαιῶν εἶ πού τις ἐφάνη παρθενίαν ἀσκῶν, σφόδρα ἐκπληκτον ἦν, νυνὶ δὲ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὸ πρᾶγμα ἔσπαρται. Καὶ θανάτου τότε μὲν ὀλίγοι μόνον ὑπερεῖδον ἄνδρες, νυνὶ δὲ καὶ ἐν κόμαις καὶ ἐν πόλεσι δῆμοι μαρτύρων ἄπειροι, οὐκ ἐξ ἀνδρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ γυναικῶν συνεσπικότες*» (Ε.Π.Ε. 17,98-100). Μετάφρασις: Δέν ὑπάρχει πλέον τὸ στυγνὸ γράμμα, πού καταδίκαιζε, ὁ παλαιὸς δηλαδή νόμος. Ἐπάρχει Πνεῦμα, πού βοηθεῖ. Στούς παλαιούς προκαλοῦσε κατὰ πλῆξιν, ἂν ἕνας προῦσε παρθενία. Τώρα σ' ὅλη τὴ γῆ εἶναι ξαπλωμένη ἡ παρθενία. Τότε λίγοι ἄνδρες ἀψηφοῦσαν τὸ θάνατο. Τώρα καὶ στὰ χωριά καὶ στίς πόλεις ἄπειρα τὰ πλήθη τῶν μαρτύρων, ὄχι μόνο ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες.

- Ζοῦμε «ἐν καινότητι πνεύματος». Δέν γυρίζουμε πίσω.

- Δυστυχῶς σήμερα παρατηρεῖται μία πνευματικὴ ὀπισθοδρομία. Ἐνῶ στὰ ὑλικά, στὴν τεχνολογία, στὴν ἐπιστήμη καὶ στίς σωματικὲς ἀνέσεις ἔχουμε καταπληκτικὴ πρόοδο, στὰ πνευματικὰ γυρίζουμε πίσω, εἴτε σὲ αἰσχρά πάθη καὶ σὲ ὑλιστικὴ νοοτροπία, εἴτε σὲ προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες. Οὔτε κἂν στὸ Νόμο τὸ Μωσαϊκὸ γυρίζουμε. Πᾶμε πιὸ πίσω ἀκόμα, σὲ πρωτόγονες καταστάσεις. Καί ρος ν' ἀντιληφθοῦμε τὴν ἐν προκειμένῳ μεθοδεία τοῦ Διαβόλου. Ὅσοι δέν πᾶνε πρὸς τὴν Ἁφροδίτη καὶ τὸ Διόνυσο, πᾶνε πρὸς τὸ Δία. Ὅσοι δέν κατακυριεύονται ἀπὸ αἰσχρά καὶ ἀκατονόμαστα πάθη, παραδίδονται σὲ εἰδωλικὴ λατρεία, σὲ θρησκείες τοῦ κόσμου.

- Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος, πού καταργεῖ τὰ παλαιὰ, πού ἀνακαινίζει τὴν κτίσι καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ὅταν ἔχουμε τὸ Χριστό, δέν μᾶς χρειάζονται ἄλλες διδασκαλίες καὶ ἄλλοι νόμοι.

Δ. Γ. Α.

Ἐκδημίες

Χριστιανός ἐπιστήμων

† Θωμᾶς Τσαντήλας

(Στίς 29 Νοεμβρ. 2021 ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ πιστός ἐπιστήμων Θωμᾶς Τσαντήλας, συνεργάτης τῆς ἱ. Μητροπόλεως Ἰλίου. Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τελέστηκε στίς 6 Δεκ. στὸν ἱ. Ναὸ Ἁγ. Βαρβάρας. Προέστη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἰλίου π. Ἀθηναγόρας. Μετὰ τὴν προσλαλιά του ὁ ἱεροκῆρυξ π. Δανιὴλ Ἀεράκης εἶπε τὰ ἀκόλουθα:)

Τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ἀπὸ **πιστούς**. Καί τὸ σπουδαιότερο στοιχεῖο τῶν πιστῶν εἶναι ἡ **βεβαιότητα** τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Καί γιὰ τὴ βεβαιότητα τῆς αἰώνιας ζωῆς ἡ παροῦσα ζωὴ μᾶς προσφέρει τὴν **ἐλπίδα**. Καί ἡ ἐλπίδα, ἡ πιὸ γλυκεῖα λέξις στὸ φθαρτὸ ἄνθρωπο, συνοψίζεται σὲ μία φράσι πού τὴν ἔχουμε χιλιοπεῖ καὶ ὅλοι μαζί στὴ σύναξι τῆς θείας Λειτουργίας, ἀλλὰ καί στὴν ἀτομικὴ μας προσευχή: «*Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν*»!

1. Ἡ ἐλπίδα, ὅτι θά δοῦμε τὴν αἰώνια ζωὴ βεβαιώνεται ἀπὸ τὴν **ὑπαρξί** μας. Πῶς ἤρθαμε σὲ τούτῃ τῇ ζωῇ; Ἀπὸ τὸν τάφο τῆς ἀνυπαρξίας ἀναστηθήκαμε καί εἶδαμε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἔτσι καί ἀπὸ τὸν ἡλιο τοῦ παρόντος κόσμου ἀνασταυνόμαστε στὸ **Φῶς τὸ ἀνέσπερο**.

2. Ἡ ἐλπίδα, ὅτι θά ζήσουμε τὴν αἰώνια πραγματικότητα βεβαιώνεται ἀπὸ τὴν **Ἀνάστασι** τοῦ Χριστοῦ. Δέν μπορεῖ νὰ ἀνασταίνεται ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, καί νὰ μένη στὸ μηδέν τὸ δικό Του σῶμα, πού εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει μία τρανταχτὴ ἀλήθεια: «*Συνεζωοποίησε καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις*».

3. Ἡ ἐλπίδα ὅτι μᾶς περιμένει ἡ αἰώνια ἀμοιβή εἶναι **ἡ ζωὴ** μας μέσα στὴν Ἐκκλησία. Λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α΄ Κορ. ιε' 19) ὅτι θά ἤμασταν τὰ μεγαλύτερα κορόιδα, ἂν ἀγωνιζώμασταν γιὰ τὴν ἀρετὴ, καί μετὰ θάνατον ἀμοιβή μηδέν.

• Καί ὁ φίλος καὶ **ἀγαπητός Θωμᾶς** εἰσπράττει τώρα τὸν κόπο τῆς ἀγάπης. Πιστός ἀπὸ μικρός. Πέρασε ἀπὸ Χριστιανικὰ Οἰκοτροφεῖα. Στάθηκε τίμιος οἰκογενειάρχης. Στρατεύτηκε στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας. Ζωτανός στὴν ὁμολογία.

• Τώρα; Ἡ ψυχὴ του, ἐλπίζουμε, ὅτι ἀναπαύεται καί χαίρεται. Καί διότι θά δῆ ἀγαπητὰ του πρόσωπα.

• Στὸν **ὀρίζοντα** τοῦ Οὐρανοῦ βλέπει τὸν τίμιο πατέρα του, τὸν **Βλάσιο**, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἐβλάστησε.

• Στὴ **θέα** τοῦ Παραδείσου βλέπει τὴν **Λευκοθέα**, τὴν χαριτωμένη μητέρα του.

• Στὴν **ὑπόστασι** τῆς ἐλπίδας ξεναγεῖται ἀπὸ τὴν ἀδελφὴ του τὴν **Ἐλπίδα**, τὴν ἡρωῖδα πολυτεκενὴ χριστιανή.

• Καί πρό παντός ὁ **σταυρός** τῆς μεγάλης δοκιμασίας του παραδίνεται στὸν μεγάλο Ἐσταυρωμένο, πού μεταμορφώνει τὸν **πόνου** τῆς γῆς σὲ ἀπερίγραπτη **χαρὰ** τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἀγαπητὴ Θωμᾶ! Ὁ Χριστός *παίρνει σταυρούς καὶ δίνει ἀγαλλίασι*. Τὸ ἐλπίζουμε καί τὸ εὐχόμεθα: *Νά ζῆς τὴ γλύκα τοῦ Παραδείσου*. Ἀμήν.

.....

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Γραφῆς

† Ἱερεμίας Φούντας, Μητρ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

«Δαυὶδ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ» (Ψαλμ. ιγ' 36)

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Γραφῆς, ὁ καθηγητῆς τῆς συστηματικῆς Ἀγιογραφικῆς μελέτης, ὁ σεμνὸς κληρικός, ὁ ἐκ «κουλίας μητρός ἀφωρισμένος» (Γαλ. α' 15), ὁ **Μητροπολίτης Ἱερεμίας** ἐκοιμήθη. Τὸν πρόδωσε, λέμε, ἡ καρδιά του. Στὴν πραγματικότητα πῆρε τὴν **φλόγα** τῆς ἐνάρετης καρδιάς του καὶ τὴν προσέφερε στὸ **θυσιαστήριο** τοῦ Θεοῦ.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Τά χριστούγεννα τῶν ταπεινῶν

Ταπεινά τά Χριστούγεννα ὡς πτωχεία. Κανένα παιδί δέ γεννήθηκε τόσο φτωχικά, ὅσο τό Βρέφος τῆς Βηθλεέμ. Σπήλαιο καί σπάργανα, δύο σημάδια τῆς ἀπερίγραπτης ταπεινώσεως τοῦ Κυρίου. Σ τ α ὕ λ ο ς καί Σ τ α υ ρ ὄ ς, τά δύο ταπεινότερα ξενοδοχεῖα, ὅπου ἡ ἀχαριστία τοῦ ἀνθρώπου φιλοξένησε τήν Ἄκρα Ταπεινώσι. «Τί γάρ εὐτελέστερον σπηλαίου; Τί δέ ταπεινότερον σπαργάνων;» (ὑπακοή Χριστογέννων). Εἶναι δέ ἡ πτωχεία τοῦ Ἰησοῦ ἄκρα ταπεινώσις, διότι εἶναι ἐκούσια πτωχεία. «Ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν» (Β' Κορ. η' 9).

Δέν μπορεί νά γεννηθῇ ὁ Χριστός, ἡ Ταπεινώσις τῆς πτωχείας, σέ ἀνθρώπους πλουσίους, σέ ἀνθρώπους ἀνέσεων καί κοσμικῆς καλοπεράσεως.

Χριστούγεννα πλούσια σέ ὕλικές ἀπολαύσεις, εἶναι φτωχά σέ πνευματική ἀγαλλίασι.

Ταπεινά τά Χριστούγεννα ὡς φαντασμός.

«Καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτῃ» (Λουκ. β' 7). «Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ», εἶχε πεί ὁ προφήτης (Ἀββακ. γ' 2). Ἀνάμεσα στά ἄλογα ζῶα θέλησε νά γεννηθῇ, γιά ν' ἀπαλλάξῃ ἐμᾶς ἀπ' τήν ἀλογία τῶν παθῶν.

Ταπεινά τά Χριστούγεννα ὡς ἐφαρμογή τοῦ «λάθε βιώσας».

Ἀνυποψίαστη ἡ παρουσία τοῦ Μεγάλου στή γῆ. Δέν φωτίζεται ἀπό προβολεῖς ἀνθρωπίνων φώτων. Τό ἀστέρι τοῦ οὐρανοῦ ἔρχεται ν' ἀποκαλύψῃ τό μεγαλεῖο τῆς Θείας παρουσίας στή Βηθλεέμ.

Δέν μπορεί ν' ἀναπαυθῇ ὁ Ταπεινός, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, σέ ἀνθρώ-

• Πολυποίκιλος ἡ πορεία τοῦ π. Ἰερεμία. Ἐκίνησε ὀρφανός ἀπό τή *Ναύπακτο*. Γυῖος ἤρωος τῆς Ἀλβανίας κατά τό ἔπος τοῦ 1940. Τῇ στοργῇ τοῦ πατέρα του τήν ἀναπλήρωσαν:

• Ἡ εὐλαβῆς μητέρα του, ἡ κυρά *Γιαννούλα*, πού προστάτευσε ὡς ἄλλη Ἀνθοῦσα τόν μοναχογιό της.

• Ὁ μέγας πνευματικός του πατέρα, ὁ *Αὐγουστίνος Καντιώτης*, πού τόν περιέθαλψε στό οἰκοτροφεῖο του καί τόν συγκατέλεξε στήν περί αὐτόν ἱεραποστολική ομάδα.

• Ἡ ἀγάπη τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν του, συμμοναστῶν του, θά ἔλεγα, στήν ἀδελφότητα τοῦ πατρός Αὐγουστίνου.

• Ἄλλ' ἐκεῖ πού τελικά ἀναπαύθηκε ἡ καρδιά καί τό σπιρτόζο πνεῦμα τοῦ π. Ἰερεμία, ἦταν οἱ δύο μέγαιλες του ἀγά-

πες: *Ἐκκλησία* καί *Θεολογία*. Διακόνησε κοπιαστικά τήν Ἐκκλησία ὡς ἱεροκήρυκας. Καί ὡς ἐπίσκοπος παρέμεινε *«ἱεροκήρυκας μέ ἐγκόλπιο»*.

• Ἐγινε καί τῆς Θεολογίας σπουδαῖος θεράπων. Θαυμαστής τοῦ παλαιοδιαθηκολόγου Βασ. Βέλλα, ἀξιώθηκε νά καταστή ἕνας ἀπό τοὺς διαδόχους του στήν ἔδρα τῆς *Παλαιᾶς Διαθήκης*.

• Ἀγαπητέ καί σεβαστέ ἐπίσκοπε Ἰερεμία! Ἀπό τά *προσόντα*, πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος ζητάει ἀπό τόν ἐπίσκοπο (Α' Τιμ. γ' 2), ξεχωρίζω τά δύο, τό *«ἀνεπίλειπτον»* καί τό *«διδασκτικόν»*. Οἱ χοροὶ τῶν ἐπισκόπων, τῶν πρεσβυτέρων καί τοῦ λαοῦ σέ παραδίδουν τώρα στήν *Ἄνω Ἱερουσαλήμ*, μετά Ἀβραάμ καί Ἰσαάκ καί ὄλων τῶν Ἀγίων Παλαιᾶς καί Καινῆς, πού ἀγάπησες.

πους, πού ἀρέσκονται στην επίδειξη. Κρύβεται πίσω απ' τή σκηνή, όταν τά φώτα τῆς κοσμικῆς προβολῆς ὑπηρετοῦν τή ματαιοδοξία.

Συγκλονιστική παράκλησις

Μία 43χρονη γυναίκα, μητέρα δύο παιδιῶν, ἡ Θεανώ, ἔφυγε ἀπό αὐτή τή ζωή στίς 24 Νοεμβρ. 2021 ἀπό ἐπιπλοκές τοῦ κορωνοϊοῦ. Λίγο προτοῦ νά διασωληνωθῆ ἔγραψε ἕνα μικρό κείμενο στό κινητό της. Ἀναφέρει ὁ ἀδελφός της:

«Τό βρήκαμε στό κινητό της μαζί μέ ἄλλα μικρά κείμενα, πού ἔγραψε γιά κάθε ἕνα ἀπό μᾶς, χρησιμοποιώντας τήν τελευταία δύναμι πού τῆς εἶχε ἀπομείνει. Παρακαλοῦμε νά τό κοινοποιήσετε, γιατί, ἔστω καί ἕνα παιδάκι νά γλιτώσῃ τήν ὀρφάνια, ἡ ψυχὴ τῆς ἀδελφῆς μας θά χαμογελάσῃ ἀπό ἐκεῖ πάνω πού τώρα βρίσκεται. Σέ ἀγαπάμε, Θεανώ μας! Ὑγεία σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους».

Τό κείμενο τῆς μακαριστῆς πλέον Θεανούς ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Εἶμαι 43 χρονῶν. Ἐχω δύο μικρά παιδάκια, τήν Θεοδώρα μου καί τόν Γιαννάκη μου. Εἶμαι στό νοσοκομεῖο, στήν πτέρυγα covid στήν Καβάλα. Ἄν εἶχα κάνει τό ἐμβόλιο, αὐτήν τήν στιγμή μπορεῖ νά μῆν

ἦμουν σέ αὐτήν τήν κατάσταση. Λίγο αὐτά πού ἄκουγα ἀπό τόν ἕναν καί τόν ἄλλον, λίγο ἡ ἀναβλητικότητα μου, δέν τό ἔκανα. Τί κέρδισα; Δέν κέρδισα... Τό ἀντίθετο, ἔχασα τήν ζωή μου, τά παιδιά μου, τήν οἰκογένειά μου. Μιά φορά μπήκα στό σύστημα καί ἔβαλα τά στοιχεῖα μου γιά νά τό κάνω, καί βγήκε *astrazeneca*, ἄστο, λέω, ἄλλη φορά... Ἄλλη; Ποιά ἄλλη; Δέν ὑπάρχει ἄλλη φορά.

Τά πράγματα εἶναι πολύ δύσκολα. Οἱ γιατροί τό λένε καί ἐμεῖς δέν ἀκοῦμε... Ἀκοῦμε τόν ἕναν καί τόν ἄλλον, πού δέν εἶναι γιατροί. Ὁ καθένας μας ἔχει ἕνα γατρό πού ἐμπιστεύεται. Ἄς τόν ρωτήσῃ τί γίνεται στά νοσοκομεῖα...».

• Εἶναι ἀνάγκη νά φτάσῃ κανεῖς στό «Ἀμήν», γιά νά κραυγᾶσῃ καί νά προειδοποιήσῃ; Ὅπως δὴποτε ὅλοι κάποια στιγμή θά φύγουμε ἀπό τούτη τή ζωή. Ἄλλο ὅμως νά φύγῃς, γιατί ὁ Κύριος σέ καλεῖ, καί ἄλλο νά φύγῃς γιατί δέν θέλησες νά δεχτῆς ἰατρικές προσφορές, πού πάλι ὁ Κύριος χαρίζει. Ἄλλο νά πέσῃ τό σπῆτι ἀπό κάποιο σεισμό, καί ἄλλο νά πέσῃ γιατί σοῦ ἔλεγαν ἄλλοι νά μῆ τό ὑποστυλώσῃς καί σύ τοὺς πίστεψες.

• Πολλοί ἀδελφοί μας φτάνουν στίς ΜΕΘ. Ἀρκετοί προτοῦ νά διασωληνωθοῦν αἰσθάνονται τήν ἀνάγκη, ὅπως ἡ Θεανώ, νά προτρέψουν στό νά σπεύσουν οἱ «περιλειπόμενοι» νά ἐμβολιαστοῦν. Ὑπάρχουν ὅμως, δυστυχῶς, καί ἄλλοι (λίγοι ἴσως), πού οὔτε πρό τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου μεταμελοῦνται πού ἔπεσαν θύματα **παραπληροφόρησης**. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί ἐπιτίθενται στοὺς γιατροὺς τῶν νοσοκομείων, πού μόνο τό καλό τους θέλουν.

• Καί καλά οἱ λοιποὶ «ἀρνητές». Εἶναι **σκληροί**. Δέν συγκινοῦνται οὔτε ἀπό τόν ἀρχικό κορωνοϊό, οὔτε ἀπό τίς μεταλλάξεις Δ καί Ο, οὔτε ἀπό τοὺς θανάτους ἀπό τήν πανδημία, πού πλησιάζουν τίς 20.000. Οἱ ρασοφόροι, εἴτε «προφητολόγοι» μοναχοί, εἴτε «πνευματικοί(!)», πού ἐκφοβίζουν πιστοὺς καί ὡς κανόνα τοὺς βάζουν τήν ἀποφυγὴ τοῦ ἐμβολίου, αὐτοὶ δέν συγκινοῦνται τουλάχιστον ἀπό κραυγές ἀγωνίας σάν τῆς Θεανούς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἑξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδά καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Ἐπάγγελμα: Δικομανία!

Ο λεγόμενος «ἀντιρατσιστικός» νόμος δίνει ευκαιρίες για σωρεία μηνύσεων. Ὅποιοσδήποτε εκφράζει μία ἀποψη για ἀνώμαλους (ὁμοφυλόφιλους), για μουσουλμάνους («ἰσλαμοφοβία»), για ἐχθρούς τοῦ ἔθνους («ἔθνοφοβία»), για αἰρετικούς, για ὁποιαδήποτε κατηγορία ἀτόμων, για κάποια ἐθνότητα, πού δρᾷ ἐναντίον τῆς πατρίδος μας, θεωρεῖται ρατσιστής. Καί πρέπει νά διωχθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ παραπάνω νόμου!

• Σέ ἄρθρο του ὁ δημοσιογράφος τῆς «Καθημερινῆς» κ. Τάκης Θεοδωρόπουλος παρουσιάζει ἄτομο, πού χρησιμοποιοῦντας τόν «ἀντιρατσιστικό» νόμο ἔχει καταθέσει τὰ τελευταῖα χρόνια **409 μηνύσεις!** Μέ τό ἀζημείωτο ὁσφραίνεται παντοῦ... ρατσισμό. Μυρίζεται «ἰσλαμόφοβους», «τσιγγανόφοβους» καί προσφεύγει στά δικαστήρια μέ ἀλλεπάλληλες μηνύσεις. Εὐτυχῶς τόν ἔχουν πάρει «χαμπάρι» οἱ εἰσαγγελικές καί λοιπές δικαστικές ἀρχές. Ἦδη ἔχουν ἀρχειοθετηθῆ οἱ 263 μηνύσεις του, ἐνῶ κατά δήλωσι τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης κ. Τσιάρρα, καί οἱ ὑπόλοιπες θά βροῦν τόν δρόμο για τὰ ἀρχεῖα.

• Παρόμοιο πρόβλημα ἔχει ἀνακύψει καί μέ τῆ δικομανία σχετικά μέ τήν εἰσαγωγή ἀσθενῶν μέ covid σέ ἀπλές κλίνες ἢ στίς ΜΕΘ. Εἰδικό κύκλωμα καταθέτει σωρεία πανομοιότυπων μηνύσεων **ἐναντίον γιατρῶν**, ἀλλά καί ἐναντίον κρατικῶν παραγόντων, μέ τήν πρόφασιν ὅτι προσβάλλονται τὰ ἀτομικά δικαιώματα μέ τόν ὑποχρεωτικό ἐμβολιασμό ὠρισμένων ἐπαγγελματικῶν ομάδων!

• Εὐτυχῶς, πού ἐγκαίρως ἀντιμετωπίσθηκαν τὰ φαινόμενα τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἀθρῶν μηνύσεων, πού ἐπιφέρουν μεγάλα χρηματικά ποσά στούς μηνυτές, ἐνῶ συγχρόνως ταλαιπωροῦν τό ὅλο σύστημα ἀπονομῆς δικαιοσύνης. Ἡ μέχρι τώρα χρονοβόρα ἐκδίκασιν σοβαρῶν ὑποθέσεων, γίνεται πολύ περισσότερο χρονοβόρα μέ τόν ὄγκο τῶν μηνύσεων, πού ἐπιτίδειοι καταθέτουν ἀνευ λόγου.

• Τό θέμα τοῦ **ρατσισμού** δέν χρειάζεται ἓνα «ἀντιρατσιστικό» νόμο για νά λυθῆ. Ἦδη τό ἔχει λύσει ὁ Χριστιανισμός διά τῶν θεοπνεύστων λόγων τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Ὅλοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἴμαστε ἀδελφοί, μέ ἴσα δικαιώματα για τήν παρούσα καί τήν αἰώνια ζωή. Τό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰσάγει στήν ἀνθρωπότητα τήν **ισότητα** ὄλων τῶν προσώπων. «Ὅκ ἐν Ἰουδαίος οὐδέ Ἕλλην, οὐκ ἐν δοῦλος οὐδέ ἐλεύθερος, οὐκ ἐν ἄρσεν καί θῆλυ πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. γ' 28. ἰδέ καί Κολοσ. γ' 11). Ἡ ἰσότητα προϋποθέτει τήν ἴδια πίστιν στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἦρθε στόν κόσμον για νά ἐνώσῃ «τά διεστώτα» καί νά σπάσῃ τά δεσμά τῆς ἐχθρας καί «νά ποιήσῃ τά ἀμφότερα ἓν» (Ἐφεσ. β' 14).

• Ἡ ἰσότητα δέν ἐπέρχεται μέ **μηνύσεις**, ἀλλά μέ τό **μήνυμα** τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀδελφωσύνης. Καί φυσικά ἰσότητα ἐν Χριστῷ δέν σημαίνει ὁδοστρωτήρας καί ὁμοιομορφία. Εἴμαστε ὅλοι ἴσοι ὡς πρός τήν ἀνθρώπινη ἀξία, ἀλλά μέ διαφορετικούς καθένας **ρόλους** καί χαρακτῆρες.

Ὁρθοδοξία σκληρότητας καί παραπληροφόρησης!!!

Θά μπορούσαν νά μὴ πεθάνουν; Θά ἦταν δυνατόν νά μὴ μείνουν τόσα ὄρφανά;

• Θά μπορούσαν ἄραγε οἱ **ἀρνητές** τοῦ ἐμβολίου νά συγκινηθοῦν στή θέα **πέντε ὄρφανῶν**, πού εἶδαν τόν 42χρονο πατέρα τους στό φέρετρο; Ἰερέας πιστός καί καταρτισμένος στό προσκύνημα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου στό Προκόπι Εὐβοίας. Ἐκρινε (μόνος ἢ πιεσμένος;) νά μὴ δεχθῆ τό ἐμβόλιο, σωτήριο για τοὺς ἀνθρώπους. Ἀσφαλῶς τώρα δέν ἀρμόζουν κρίσεις· ἀρμόζουν προσευχές για τήν ψυχὴ του καί συμπάθεια στήν οἰκογένειά του. Ἀλλά!... Παραμένει τό ἀναπάντητο Ἀλλά! Θά μπορέσουν νά ραγίσουν ὅσοι ἀδελφοί μας ἀρνοῦνται τό δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἢ θά ἐπιμένουν σταινικά στήν ἀρνησιν μέ ἀποτέλεσμα σὺν τοῖς

ἄλλους νά βλέπουμε ὀρφανά χωρίς πατέρα, κάποτε καί χωρίς μητέρα;

- Θά μπορέσουν οἱ **πεισίμονες** κατά τοῦ ἐμβολίου ν' ἀκούσουν τά τελευταία λόγια τοῦ **π. Νικολάου Βερνέζου** (τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου) λίγες στιγμές πρὶν νά διασωληνωθῆ; «*Ἐν τὸς ὀλίγου -λέγει- θά διασωληνωθῶ. Σᾶς ἀγαπῶ ὅλους. Δέν θέλω κλάματα, γιατί ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία καί ἡ Ἐκκλησία μας ζῆ καί κηρύττει τὴν Ἀνάστασι*».

- Θά μπορέσουν ὅσοι ἐπιμένουν νά μὴ δέχονται ἓνα ἀπλό «τσιμπημα» στὸ χέρι καί μερικοὶ περιφερόμενοι ψευτοκαλογερικοὶ θίασοι, νά σκεφθοῦν, ὅτι στὶς 16 Δεκεμβρίου πέθαναν **134 ἀδελφοί μας ἀπὸ τὸν θανατηφόρο ἰό**, κυρίως γιατί ἦσαν ἀνεμβολίαστοι;

- Θά μπορέσουν ὅσοι «*παίζουν ἐν οὐ παικτοῖς*» ν' ἀφήσουν τὴ σκληρὴ καρδιά τους γιὰ λίγο στή ζεστασιά τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ καί νά σκεφτοῦν, ὅτι γιὰ τὸ πείσμα τους ἀνοίγουν διάπλατα χώρους δράσεως στὸν θανατηφόρο ἰό;

- Μήπως ἡ **Ὁρθοδοξία** μας πλέον ταυτίζεται μὲ τὴν παραπληροφόρησι, μὲ τὴν ἀγυρτεία, μὲ τὴ στενοκεφαλία, μὲ τὴ σκληροκαρδία, μὲ τὴν ἀδιαφορία, καί πρό παντός μὲ τὴν **ἀνυπακοή** τοῦ θρησκευτικοῦ μας ἐγωισμοῦ;

- Περσσότερο πάντως ἀπὸ ὅλους πονά-

ει ἡ Ἐκκλησία. Μὲ ἀγάπη ἐπιτάσσει, ἀλλ' ἐμεῖς δέν τὴν ἀκοῦμε. Παρά ταῦτα ἄς εὐχηθοῦμε νά φωτίσει ὅλους ὁ Θεός, ὥστε ἐν ὁμοιοίᾳ νά βαδίσουμε τὴν ὁδὸ τῆς **ἀγάπης** στοὺς ἄλλους, τοὺς ἀδελφούς μας.

Ἐγκληματίες καὶ ἀπατεῶνες

Καὶ ἂν ἀκόμη οἱ μισοὶ Ἕλληνες γίνονταν ἀστυνομικοὶ, καὶ πάλι τὸ ἐγκλημα, ἡ κλοπή, ἡ ἀπάτη, ἡ κομπίνα, τὰ κυκλώματα τῆς ποικίλης παρανομίας θά εὑρισκαν τρόπο νά δροῦν στὸν τόπο μας.

Εἰδησις τῶν τελευταίων ἡμερῶν:

- **Κύκλωμα** σκληρῶν κακοποιῶν δροῦσε ἀπὸ τὸ 2013. Γνωστοὶ μέχρι τώρα 34 ἀπατεῶνες. Ἔργο τους οἱ **ἐλληνοποιήσεις** ξένων ἀλλοδαπῶν μαφιόζων. Ἐξέδιδαν πλαστὲς ταυτότητες. Ἡ ταρίφα γιὰ κάθε ταυτότητα ἢ γιὰ κάθε δίπλωμα ὀδηγοῦ ἢ γιὰ κάθε πιστοποιητικὸ ἰθαγένειας ἔφτανε καί τίς 32.000 εὐρώ. Ἐκατομμύρια ἔβγαζαν. Καί νά σκεφτῆ κανεὶς, ὅτι ὡς ἀρχηγὸς τῆς σπείρας φέρεται διοικητὴς ἀστυνομικοῦ τμήματος!

- Μέσα σέ λίγους μῆνες ἔχουν συμβῆ 16 **γυναικοκτονίες**. Ἐμποροὶ **ναρκωτικῶν** διακινοῦν μεγάλες ποσότητες κοκαίνης. Συμμορίες **ἐφήβων**, ἀντὶ νά μελετοῦν μαθήματά, σχεδιάζουν ἀναρχκὲς καί ἐγκληματικὲς ἐνέργειες.

- Ὅμαδες πολιτῶν ἀσκοῦνται κρυφὰ σέ πολεμικὲς καί φρικιαστικὲς ἐνέργειες καί παριστάνουν τοὺς «*φύλακες τοῦ Συντάγματος*». Μία τέτοια ὁμάδα ἀλυσόδεσε **γυμνασιάρχη** στό Αἰγίνιο Πιερίας καί τὸν ὠδήγησαν στό... Ἀστυνομικό τμήμα. Γιατί; Διότι τηρεῖ τοὺς νόμους, δέν ἐπιτρέπει σέ μαθητὲς χωρὶς μάσκες νά μπαίνουν στό σχολεῖο καί ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ μὴ διασπορά τοῦ κορωνοϊοῦ.

- Δέν μετρῶνται πλέον οἱ παραβατικότητες. Ὁ ὁποιοδήποτε παίρνει τὸ νόμο στὰ χέρια του καί ἐγκληματεῖ!

- Ὅσοι δέν δέχονται τὴ **λύσι**, ὑφίστανται τὴν **κατάλυσι**. Ὅσοι δέν θέλουν **συμμόρφωσι** στὶς χριστιανικὲς ἀξίες, ἀναγκάζονται νά ζοῦν τὴν **παραμόρφωσι** τῆς χωρὶς Χριστὸ κοινωνίας.

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τὰ 10 εὐρώ καί γιὰ τὸ 2021

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καί γιὰ τὸ ἔτος **2021**.

- Στὸ λογαριασμὸ:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στὸ λογαριασμὸ:

123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸ ἔμβλημα στὸ ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**